

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 16 czerwca 1954 r.

Nr 28

T R E S C :

Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

109 — z dnia 12 czerwca 1954 r. w sprawie obowiązkowych dostaw zbóż 197

109

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 czerwca 1954 r.

w sprawie obowiązkowych dostaw zbóż.

Na podstawie art. 5 ust. 2, art. 13, 14, 15 ust. 4, art. 16, 22a, 25, 32 i 33 ustawy z dnia 10 lipca 1952 r. o obowiązkowych dostawach zbóż (Dz. U. z 1952 r. Nr 32, poz. 214 i z 1953 r. Nr 33, poz. 133) zarządza się, co następuje:

4) gospodarstw rolnych, należących do instytucji państwowych, spółdzielczych i społecznych, nie włączonych do państwowych gospodarstw rolnych, podległych Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych.

R o z d z i a ł 1.

Plany obowiązkowych dostaw zbóż.

§ 1. W ramach państwowego planu obowiązkowych dostaw zbóż, uchwalonego przez Radę Ministrów, Minister Skupu na wniosek prezydów wojewódzkich rad narodowych zatwierdza powiatowe plany obowiązkowych dostaw zbóż.

§ 2. 1. Prezydya wojewódzkich rad narodowych w porozumieniu z wojewódzkimi pełnomocnikami Ministerstwa Skupu — na wniosek prezydów powiatowych rad narodowych — zatwierdzają w ramach powiatowych planów gminne plany obowiązkowych dostaw zbóż.

2. Gminny plan obowiązkowych dostaw zbóż obejmuje plany obowiązkowych dostaw z:

- 1) indywidualnych gospodarstw rolnych,
- 2) spółdzielni produkcyjnych,
- 3) zespołów uprawowych,

R o z d z i a ł 2.

Ustalanie wysokości obowiązkowych dostaw zbóż z indywidualnych gospodarstw rolnych.

§ 3. Wysokość obowiązkowych dostaw zbóż z indywidualnych gospodarstw rolnych ustala się mnożąc ilość hektarów przeliczeniowych gruntów ornych w danym gospodarstwie przez ilość kilogramów zboża, przypadającą z 1 ha przeliczeniowego (normę).

§ 4. W celu ustalenia hektara przeliczeniowego dzieli się obszar Państwa na trzy rejony rolnicze, a grunty orne na sześć klas według ich jakości. Rejony rolnicze określone są w załączniku nr 1 do niniejszego rozporządzenia.

§ 5. Obszar gruntów ornych w poszczególnych rejonach rolniczych i klasach oblicza się w hektarach przeliczeniowych według następującej tabeli:

Klasa gruntów ornych		I rejon		II rejon		III rejon	
I	1 ha równa się	1,8 ha	przeliczeniowego	1,9 ha	przeliczeniowego	2,0 ha	przeliczeniowego
II	1 ha " "	1,6 "	" "	1,6 "	" "	1,7 "	" "
III	1 ha " "	1,2 "	" "	1,2 "	" "	1,3 "	" "
IV	1 ha " "	1,0 "	" "	1,0 "	" "	1,0 "	" "
V	1 ha " "	0,8 "	" "	0,8 "	" "	0,8 "	" "
VI	1 ha " "	0,6 "	" "	0,5 "	" "	0,5 "	" "

§ 6. Wysokość normy (§ 3) ustala się w zależności od gminnego planu obowiązkowych dostaw zbóż z indy-

widualnych gospodarstw rolnych oraz od grupy gospodarstw,

§ 7. Ustala się 15 grup indywidualnych gospodarstw rolnych w tabeli stanowiącej załącznik nr 2 do niniejszego rozporządzenia.

§ 8. O zaliczeniu indywidualnego gospodarstwa rolnego do grupy decyduje ilość hektarów przeliczeniowych gruntów ornych danego gospodarstwa bez odlogów i innych użytków rolnych przydzielonych do tymczasowego użytkowania i zagospodarowania.

§ 9. Normy oblicza się przy zastosowaniu odpowiedniego układu wskaźników progresji obciążenia gospodarstw w zależności od ich wielkości.

§ 10. Ustala się 11 układów wskaźników progresji w tablicy stanowiącej załącznik nr 3 do niniejszego rozporządzenia.

§ 11. Minister Skupu ustala na każdy rok gospodarczy spośród 11 układów wskaźników progresji od 3 do 11 układów, obowiązujących w poszczególnych powiatach.

§ 12. 1. Na podstawie obowiązujących w danym powiecie układów wskaźników progresji (§ 11) prezydium powiatowej rady narodowej — na wniosek powiatowego pełnomocnika Ministerstwa Skupu — ustala tabelę norm najbardziej odpowiadającą warunkom gospodarczym danej gminy.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach prezydium powiatowej rady narodowej — za zgodą wojewódzkiego pełnomocnika Ministerstwa Skupu — może ustalić dwie lub więcej tabel norm dla poszczególnych gromad tej samej gminy.

3. Ustalone przez prezydium powiatowej rady narodowej tabele norm zatwierdza prezydium wojewódzkiej rady narodowej w porozumieniu z wojewódzkim pełnomocnikiem Ministerstwa Skupu.

4. Zatwierdzone przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej tabele norm obowiązują w danej gminie.

§ 13. W przypadku gdy gospodarstwo rolne położone jest w dwóch lub więcej gminach na terenie jednego województwa, stosuje się normę obowiązującą w gminie, w której znajdują się główne zabudowania gospodarcze danego gospodarstwa.

§ 14. Przy ustalaniu wysokości obowiązkowych dostaw zbóż stosuje się zaokrąglenie do 1 kilograma. Niepełne kilogramy zaokrągla się do 1 kilograma w górę.

§ 15. 1. Wysokość obowiązkowych dostaw zbóż z poszczególnych indywidualnych gospodarstw rolnych ustalają prezydium gminnych (miejskich) rad narodowych w porozumieniu z gminnymi delegatami Ministerstwa Skupu.

2. Do ustalania wysokości obowiązkowych dostaw zbóż właściwe jest prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej tej gminy (miasta), na terenie której położone jest dane gospodarstwo.

3. Jeżeli gospodarstwo położone jest na terenie dwóch lub więcej gmin, właściwość określa się w zależności od miejsca, w którym znajdują się główne zabudowania gospodarcze danego gospodarstwa.

R o z d z i a ł 3.

Ustalanie wysokości obowiązkowych dostaw zbóż ze spółdzielni produkcyjnych, położonych w województwach: warszawskim, łódzkim, kieleckim, lubelskim, biłostockim, olsztyńskim, stalinogrodzkim, krakowskim i rzeszowskim.

§ 16. Wysokość obowiązkowych dostaw zbóż ze spółdzielni produkcyjnych, położonych w województwach: warszawskim, łódzkim, kieleckim, lubelskim, biłostockim, olsztyńskim, stalinogrodzkim, krakowskim i rzeszowskim, ustala się w sposób następujący:

- a) do powierzchni własnych gruntów ornych spółdzielni doliczyć należy grunty przydzielone spółdzielni do stałego użytkowania oraz działki przyzagrodowe członków spółdzielni, po czym
- b) ustaloną w ten sposób ogólną powierzchnię tych gruntów, wyrażoną w hektarach przeliczeniowych, mnoży się przez normy.

§ 17. 1. Jako normę dla spółdzielni produkcyjnych (§ 16) należy zastosować tę normę, która w danej gminie obowiązuje dla grupy gospodarstw indywidualnych mających tyle hektarów przeliczeniowych gruntów ornych, ile średnio przypada na jedną rodzinę członków spółdzielni, zmniejszoną o 20%.

2. Ilość gruntów ornych przypadających średnio na jedną rodzinę członków spółdzielni, ustala się w sposób następujący:

- a) do powierzchni własnych gruntów ornych spółdzielni doliczyć należy użytki rolne, przydzielone spółdzielni do stałego użytkowania, odlogi w drugim i następnych latach zbiorów oraz działki przyzagrodowe członków spółdzielni, po czym
- b) ustaloną w ten sposób ogólną powierzchnię tych gruntów, wyrażoną w hektarach przeliczeniowych, należy podzielić przez ilość rodzin członków spółdzielni.

3. W razie gdy na jedną rodzinę w spółdzielni przypada średnio 10 lub więcej hektarów przeliczeniowych gruntów ornych, stosuje się normę taką, jaka w danej gminie obowiązuje dla grupy indywidualnych gospodarstw rolnych posiadających 9—9,99 hektarów przeliczeniowych gruntów ornych — zmniejszoną o 20%.

§ 18. 1. W spółdzielniach produkcyjnych, w których przejściowo w roku wstąpienia do spółdzielni wszyscy lub część członków zbiera zboża ozime indywidualnie, wysokość obowiązkowych dostaw zbóż ustala się:

- a) oddzielnie ze spółdzielni od obszaru użytkowanego zespołowo oraz
- b) oddzielnie od poszczególnych członków, zbierających zboża ozime indywidualnie.

2. Przy ustalaniu wysokości obowiązkowych dostaw zbóż ze spółdzielni od obszarów użytkowanych zespołowo stosuje się przepisy § 17 i przy obliczaniu ilości gruntów ornych, przypadających średnio na jedną rodzinę członków spółdzielni, przyjmuje się powierzchnię gruntów ornych spółdzielni, pomniejszoną o obszar przejściowo użytkowany indywidualnie.

3. Wysokość dostaw z obszaru, z którego członek spółdzielni zbiera zboże ozime indywidualnie, ustalać należy na podstawie normy obowiązującej indywidualnie gospodarstwa rolne posiadające tyle hektarów przeliczeniowych gruntów ornych, ile wynosi obszar przejściowo użytkowany przez danego członka spółdzielni.

§ 19. Przepisy §§ 4, 5 i 14 niniejszego rozporządzenia stosuje się również do spółdzielni produkcyjnych.

§ 20. Wysokość obowiązkowych dostaw zbóż ze spółdzielni produkcyjnych ustalają prezydya powiatowych rad narodowych w porozumieniu z powiatowymi pełnomocnikami Ministerstwa Skupu.

R o z d z i a ł 4.

Ustalanie wysokości obowiązkowych dostaw zbóż ze spółdzielni produkcyjnych, położonych w województwach: bydgoskim, poznańskim, gdańskim, koszalińskim, szczecińskim, zielonogórskim, wrocławskim i opolskim.

§ 21. Wysokość obowiązkowych dostaw zbóż ze spółdzielni, położonych w województwach: bydgoskim, poznańskim, gdańskim, koszalińskim, szczecińskim, zielonogórskim, wrocławskim i opolskim, ustala się w sposób następujący,

- a) do powierzchni własnych gruntów ornych spółdzielni doliczyć należy grunty przydzielone spółdzielni do stałego użytkowania oraz działki przyzagrodowe członków spółdzielni, po czym
- b) ustaloną w ten sposób ogólną powierzchnię tych gruntów, wyrażoną w hektarach przeliczeniowych, mnoży się przez normę.

§ 22. Dla spółdzielni produkcyjnych, położonych w województwach, o których mowa w § 21, bez względu na rok ich powstania, ustala się jednolite normy powiatowe, a w powiatach, w których między poszczególnymi rejonami istnieją znaczne różnice warunków gospodarczych — normy rejonowe.

§ 23. Jednolite normy powiatowe lub rejonowe (§ 22) określa tabela, stanowiąca załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 24. W przypadkach określonych w § 25 stosuje się, zamiast jednolitej normy powiatowej lub rejonowej, normę ulgową.

§ 25. 1. Normę ulgową stosuje się, gdy jednolita norma powiatowa lub rejonowa przewyższa więcej niż o 20% normę:

- a) jaką zastosowano dla danej spółdzielni przy ustalaniu wysokości obowiązkowych dostaw zbóż ze zbiorów 1953 r. lub
- b) jaka przypadłaby w roku 1954 od danej spółdzielni na skutek zwiększenia ilości gruntów przypadających średnio na jedną rodzinę i zastosowania zasad obowiązujących przy ustalaniu norm obowiązkowych dostaw zbóż ze zbiorów 1953 r., lub
- c) jaka przypadłaby od nowozałożonej spółdzielni przy zastosowaniu zasad obowiązujących przy

ustalaniu norm obowiązkowych dostaw zbóż ze zbiorów 1953 r.

2. Norma ulgowa nie może być niższa od normy, o której mowa w ust. 1 lit. a), b) lub c), i nie może być od tej normy wyższa o więcej niż 20%.

3. Wysokość normy ulgowej dla poszczególnych spółdzielni ustala Minister Skupu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa na wniosek prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 26. 1. W wyjątkowych, gospodarczo uzasadnionych przypadkach mogą być zastosowane normy ulgowe dla spółdzielni produkcyjnych poza przypadkami określonymi w § 25, z tym jednak że norma ulgowa nie może być niższa od normy, jaka przypadłaby od danej spółdzielni według zasad obowiązujących w roku 1953.

2. Przepis § 25 ust. 3 ma odpowiednie zastosowanie.

§ 27. 1. Spółdzielniom produkcyjnym założonym w roku 1954, położonym w województwach, o których mowa w § 21, w stosunku do których została zastosowana jednolita norma powiatowa lub rejonowa, obniża się w pierwszym roku prowadzenia zespołowej gospodarki rolnej wysokość obowiązkowych dostaw zbóż przypadających z gruntów, z których będą dokonane zbiory zespołowo — o 20%.

2. Pierwszym rokiem prowadzenia zespołowej gospodarki rolnej jest rok, w którym po raz pierwszy dokonano zespołowych siewów wiosennych.

3. Obniżenie, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przy ustalaniu wysokości obowiązkowych dostaw zbóż.

§ 28. Przy ustalaniu wysokości obowiązkowych dostaw zbóż ze spółdzielni produkcyjnych, położonych w województwach, o których mowa w § 21, stosuje się odpowiednio przepisy §§ 4, 5, 14, 18 i 20 rozporządzenia.

R o z d z i a ł 5.

Ustalanie wysokości obowiązkowych dostaw zbóż z gospodarstw rolnych, należących do instytucji państwowych, spółdzielczych i społecznych, nie włączonych do państwowych gospodarstw rolnych, podległych Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych.

§ 29. Wysokość obowiązkowych dostaw zbóż z gospodarstw:

- 1) podległych Ministrom: Obrony Narodowej, Bezpieczeństwa Publicznego, Sprawiedliwości, Zdrowia, Pracy i Opieki Społecznej oraz Centrali Nasiennictwa Ogrodniczego i Szkółkarskiego i Zarządowi Przemysłu Zielarskiego,
- 2) należących do zakładów wychowawczych i opiekuńczych podległych Ministrowi Oświaty oraz do szkół rolniczych,
- 3) o charakterze naukowo-doświadczalnym,

stanowi ilość towarowego zboża, wynikająca z planu gospodarczego tych gospodarstw.

§ 30. 1. Przy ustalaniu wysokości obowiązkowych dostaw zbóż z gospodarstw rolnych należących do instytucji państwowych, spółdzielczych i społecznych nie wymienionych w § 29 stosuje się przepisy § 29, z tym że

ilość towarowego zboża, wynikająca z planu gospodarczego tych gospodarstw, nie może być niższa od ilości zboża, jaka przypadłaby przy zastosowaniu norm obowiązujących spółdzielnie produkcyjne w danej gminie (powiecie, rejonie).

2. W razie gdy ilość towarowego zboża, wynikająca z planu gospodarczego tych gospodarstw (ust. 1), jest niższa od ilości zboża, jaka przypadłaby przy zastosowaniu norm obowiązujących spółdzielnie produkcyjne w danej gminie (powiecie, rejonie), stosuje się te normy.

§ 31. Wymiar obowiązkowych dostaw zbóż z gospodarstw rolnych, wymienionych w §§ 29 i 30, ustalają prezydium powiatowych rad narodowych w porozumieniu z powiatowymi pełnomocnikami Ministerstwa Skupu.

R o z d z i a ł 6.

Zwolnienia i obniżenia wysokości obowiązkowych dostaw zbóż.

§ 32. 1. Odłogi przydzielone do zagospodarowania indywidualnym gospodarstwom rolnym i zespołom uprawowym — po wejściu w życie uchwały nr 251 Prezydium Rządu z dnia 5 kwietnia 1952 r. w sprawie zagospodarowania odlogów i innych nie zagospodarowanych użytków rolnych — na podstawie umowy pisemnej, zawartej z prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej — zwolnione są od obowiązku dostaw zbóż w roku pierwszego zbioru z tych gruntów.

2. Za odłogi uważa się użytki rolne nie uprawiane co najmniej od dwóch lat.

3. W latach następnych po roku pierwszego zbioru z odlogów (ust. 1) stosuje się normy ulgowe określone w §§ 33 i 34, aż do upływu terminu, przewidzianego w umowie o przydzielenie odlogów do zagospodarowania.

4. Odłogi przydzielone do zagospodarowania indywidualnym gospodarstwom rolnym i zespołom uprawowym w roku 1952, a przed wejściem w życie uchwały nr 251 (§ 32 ust. 1), na podstawie umowy pisemnej, zawartej z prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej, zwalnia się od obowiązku dostaw zbóż w roku 1954 pod warunkiem faktycznego zagospodarowania i użytkowania tych odlogów.

§ 33. 1. Przy ustalaniu wysokości obowiązkowych dostaw zbóż z użytków rolnych, nie będących odlogami, a przydzielonych do zagospodarowania indywidualnym gospodarstwom rolnym na podstawie umowy pisemnej, zawartej z prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej, stosuje się normy ulgowe w wysokości od 150 kg do 250 kg zboża z jednego hektara przeliczeniowego gruntów ornych w zależności od rodzaju i stanu przydzielonych użytków.

2. Jeżeli norma obowiązkowych dostaw zbóż przypadających z gruntów ornych własnego gospodarstwa jest niższa od normy ulgowej, stosuje się przy ustalaniu obowiązkowych dostaw zbóż z użytków rolnych przydzielonych do zagospodarowania normę niższą.

3. Minister Skupu określa szczegółowe zasady stosowania norm wymienionych w ust. 1.

§ 34. 1. Przy ustalaniu wysokości obowiązkowych dostaw zbóż z użytków rolnych nie będących odlogami,

a przydzielonych do zagospodarowania zespołom uprawowym, stosuje się normy ulgowe od 100 kg do 200 kg zboża z jednego hektara przeliczeniowego gruntów ornych w zależności od rodzaju i stanu przydzielonych użytków.

2. Minister Skupu określa szczegółowe zasady stosowania norm wymienionych w ust. 1.

§ 35. 1. Odłogi przekazane spółdzielniom produkcyjnym z Państwowego Funduszu Ziemi do stałego użytkowania zwalnia się od obowiązku dostaw zbóż w roku pierwszego zbioru z tych gruntów.

2. W drugim roku zbiorów z tych gruntów (ust. 1) stosuje się 50% normy obowiązującej daną spółdzielnię.

3. W trzecim roku i w następnych latach zbiorów z tych gruntów (ust. 1) stosuje się pełną normę obowiązującą spółdzielnię.

§ 36. 1. Przy ustalaniu wysokości obowiązkowych dostaw zbóż z użytków rolnych nie będących odlogami, a przydzielonych do zagospodarowania spółdzielniom produkcyjnym na tymczasowe użytkowanie, stosuje się normy ulgowe od 100 kg do 200 kg zboża z jednego hektara przeliczeniowego tych użytków.

2. Do norm, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepis § 33 ust. 2.

§ 37. 1. Odłogi i inne nie zagospodarowane użytki rolne, znajdujące się w znacznej odległości od gospodarstwa spółdzielni lub położone w innej gromadzie i przekazane spółdzielni produkcyjnej do tymczasowego użytkowania, mogą być zwolnione od obowiązku dostaw zbóż.

2. Decyzje w sprawach wymienionych w ust. 1 wydaje prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 38. 1. Przy ustalaniu wysokości obowiązkowych dostaw zbóż z zagospodarowanych użytków rolnych, przydzielonych spółdzielniom produkcyjnym decyzją prezydium rady narodowej do stałego użytkowania, stosuje się normę obowiązującą spółdzielnię.

2. Za użytki rolne, o których mowa w ust. 1, uważa się zagospodarowane użytki o normalnej średniej wydajności, które pozostawały dotychczas w zarządzie prezydium rad narodowych, gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska” lub państwowych ośrodków maszynowych, były w użytkowaniu państwowych gospodarstw rolnych, grunty z regulacji itp.

3. Przy ustalaniu wysokości obowiązkowych dostaw zbóż z użytków rolnych, przydzielonych spółdzielniom produkcyjnym, o wydajności niższej od normalnej średniej (ust. 2) stosuje się w roku pierwszego zbioru z tych gruntów 50% normy obowiązującej daną spółdzielnię, a w dalszych latach pełną normę obowiązującą daną spółdzielnię.

§ 39. Zwalnia się od obowiązku dostaw gospodarstwa rolne:

- a) należące do tuczarni okręgowych zakładów tuczno-przemysłowego, oddziałów zaopatrzenia robotniczego i Funduszu Wczasów Pracowniczych,
- b) wymienione w §§ 29 i 30 niniejszego rozporządzenia i nie produkujące zbóż.

§ 40. Na wniosek posiadacza gospodarstwa rolnego o obszarze gruntów ornych poniżej 5 ha przeliczeniowych, mającego na utrzymaniu więcej niż czworo dzieci poniżej 14 lat, obniża się wysokość obowiązkowych dostaw zbóż o 50 kg zboża na każde dziecko powyżej czworga.

§ 41. 1. Jeżeli na skutek nadzwyczajnych okoliczności zdolność produkcyjna gospodarstwa została w takim stopniu zmniejszona, że obowiązkowe dostawy zbóż nie mogą być wykonane w części lub w całości, może nastąpić częściowe lub całkowite zwolnienie od obowiązku dostaw zbóż.

2. Wnioski w sprawach wymienionych w ust. 1 rozstrzygają prezydya powiatowych rad narodowych w porozumieniu z powiatowymi pełnomocnikami Ministerstwa Skupu.

§ 42. 1. Gospodarstwom rolnym, kontraktującym uprawy wymienione w wykazie stanowiącym załącznik nr 5 do niniejszego rozporządzenia, zmniejsza się wysokość obowiązkowych dostaw zbóż w zależności od obszaru upraw zakontraktowanych przy zastosowaniu norm ustalonych dla danego gospodarstwa.

2. Wysokość zmniejszenia ustala się, mnożąc ilość hektarów fizycznych zajętych pod uprawy zakontraktowane przez normę właściwą dla danego gospodarstwa.

3. Aż do upływu terminu wykonania umowy kontraktacyjnej określonego w tej umowie wstrzymuje się wykonanie części obowiązkowych dostaw zbóż, obliczonej według zasad ust. 2.

4. Po terminowym wywiązaniu się zobowiązanego z umowy kontraktacyjnej (ust. 2) następuje ostateczne zmniejszenie.

R o z d z i a ł 7.

Wykonanie obowiązkowych dostaw zbóż.

§ 43. Zakontraktowane płody rolne, wymienione w wykazie stanowiącym załącznik nr 6 do niniejszego rozporządzenia, a dostarczone w okresie od dnia 1 czerwca do końca terminów przewidzianych w umowach kontraktacyjnych, zalicza się w danym roku gospodarczym na poczet obowiązkowych dostaw zbóż do wysokości ustalonego zobowiązania. Przy zaliczaniu stosuje się normy zamiany określone w załączniku nr 6.

§ 44. 1. Gospodarstwa rolne mogą dostarczyć na poczet obowiązkowych dostaw zbóż niekontraktowaną kukurydzę.

2. Niekontraktowaną kukurydzę odpowiadającą obowiązującym normom (standardom) zalicza się na poczet obowiązkowych dostaw do wysokości ustalonego zobowiązania.

3. Za dostarczoną na poczet obowiązkowych dostaw zbóż niekontraktowaną kukurydzę wypłaca się należność w gotówce, obliczoną według stałych cen urzędowych.

§ 45. 1. Gospodarstwa zobowiązane do dostarczenia pszenicy mogą zamiast 100 kg pszenicy dostarczyć 110 kg żyta lub jęczmienia bądź 115 kg owsa lub mieszanki zbożowej.

2. Dostawy zbóż zakontraktowanych (§ 43) oraz kukurydzy niekontraktowanej (§ 44) zalicza się w stosunku 100 kg za 100 kg pszenicy.

§ 46. 1. Indywidualne gospodarstwa rolne o obszarze gruntów ornych do 3 ha przeliczeniowych mogą w granicach do 30% wysokości obowiązkowych dostaw zbóż, ustalonej dla danego gospodarstwa, dostarczyć zamiast zbóż trzodę chlewną, mleko lub ziemniaki według norm zamiany określonych w załączniku nr 7 do niniejszego rozporządzenia.

2. Indywidualne gospodarstwa rolne o obszarze gruntów ornych powyżej 3 ha przeliczeniowych, specjalizujące się w hodowli zarodkowej bydła lub trzody chlewnej, mogą za zgodą prezydium powiatowej rady narodowej w granicach do 30% wysokości obowiązkowych dostaw zbóż, ustalonej dla danego gospodarstwa, dostarczyć zamiast zbóż — zwierzęta rzeźne lub mleko według norm zamiany, określonych w załączniku nr 7.

3. Minister Skupu w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa oraz Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego określi tryb postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1 i 2.

§ 47. Wykonane przez spółdzielnie produkcyjne dostawy zbóż zalicza się w połowie na obowiązkowe dostawy zbóż, a w połowie na pokrycie należności państwowych ośrodków maszynowych z tytułu opłat w naturze — do czasu pełnego pokrycia tych należności.

§ 48. Ustala się terminy wykonania obowiązkowych dostaw zbóż:

- 1) przez indywidualne gospodarstwa rolne, spółdzielnie produkcyjne i zespoły uprawowe — od dnia 16 lipca do dnia 30 listopada każdego roku,
- 2) przez państwowe gospodarstwa rolne podległe Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych i pozostałe gospodarstwa rolne, należące do instytucji państwowych, spółdzielczych i społecznych — od dnia 16 lipca do dnia 31 grudnia każdego roku.

§ 49. 1. Terminy wykonania obowiązkowych dostaw zbóż przez poszczególne gospodarstwa rolne — w ramach terminów określonych w § 48 — ustalają:

- 1) prezydya gminnych (miejskich) rad narodowych w porozumieniu z gminnymi delegatami Ministerstwa Skupu — dla indywidualnych gospodarstw rolnych,
- 2) prezydya powiatowych rad narodowych w porozumieniu z powiatowymi pełnomocnikami Ministerstwa Skupu — dla spółdzielni produkcyjnych, zespołów uprawowych i gospodarstw rolnych, wymienionych w §§ 29 i 30 rozporządzenia,
- 3) Minister Państwowych Gospodarstw Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skupu — dla państwowych gospodarstw rolnych podległych Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych.

2. Minister Skupu określi tryb ustalania terminów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2.

R o z d z i a ł 8.

Postępowanie odwoławcze.

§ 50. 1. Od decyzji ustalającej wysokość obowiązkowej dostawy przysługuje zobowiązanemu prawo odwołania.

2. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem prezydium rady narodowej, które wydało zaskarżoną decyzję, do prezydium rady narodowej bezpośrednio wyższego stopnia.

§ 51. 1. Odwołanie od decyzji prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej rozstrzyga prezydium powiatowej rady narodowej w porozumieniu z powiatowym pełnomocnikiem Ministerstwa Skupu.

2. W razie różnicy zdań pomiędzy prezydium powiatowej rady narodowej a powiatowym pełnomocnikiem Ministerstwa Skupu odwołanie rozstrzyga prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 52. 1. Odwołanie od decyzji prezydium powiatowej rady narodowej rozstrzyga prezydium wojewódzkiej rady narodowej w porozumieniu z wojewódzkim pełnomocnikiem Ministerstwa Skupu.

2. Decyzja prezydium wojewódzkiej rady narodowej jest ostateczna.

§ 53. 1. Odwołanie powinno być wniesione w terminie 30 dni od daty doręczenia zawiadomienia o obowiązku dostawy lub od dnia powstania nowych okoliczności, uniemożliwiających wykonanie obowiązku dostawy.

2. Odwołanie może być wniesione ustnie lub na piśmie.

3. Odwołanie jest wolne od wszelkich opłat.

4. Odwołanie powinno być rozpatrzone i ostatecznie załatwione najpóźniej w ciągu miesiąca od daty wniesienia odwołania.

5. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania obowiązku dostawy.

6. W szczególnie uzasadnionych przypadkach prezydium rady narodowej, które wydało zaskarżoną decyzję, może odroczyć wykonanie obowiązku dostawy w części

lub w całości do czasu wydania decyzji przez prezydium rady narodowej stopnia wyższego.

§ 54. W przypadku gdy odwołanie zostało uwzględnione, a zobowiązanie wykonane, część dostawy, o jaką zmniejszono zobowiązanie, zalicza się na obowiązkowe dostawy w roku następnym.

R o z d z i a ł 9.

Przepisy końcowe.

§ 55. 1. W powiatach, w których plan obowiązkowych dostaw zbóż ze zbiorów 1954 r. został wykonany co najmniej w 90%, znosi się do dnia 15 lipca 1955 r. w stosunku do gospodarstw, które obowiązek dostaw zbóż wykonały w całości, obowiązek uiszczania opłat za przemiał zbóż w naturze (miarki) oraz obowiązek odstepowania przy przemiale gospodarczym niektórych rodzajów zbóż na rzecz Państwa (odsypy).

2. Zarządzenie o zniesieniu obowiązków wymienionych w ust. 1 wydaje Minister Skupu na wniosek prezydium powiatowej rady narodowej.

§ 56. 1. Tworzy się fundusz nagród na cele premiowania obowiązkowych dostaw zbóż.

2. Sposób i tryb przyznawania nagród ustala regulamin zatwierdzony przez Radę Ministrów.

3. Ogólna suma przyznanych nagród nie może przekraczać 0,5% wartości wykonanych obowiązkowych dostaw zbóż.

§ 57. 1. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 lipca 1952 r. w sprawie obowiązkowych dostaw zbóż (Dz. U. z 1952 r. Nr 32, poz. 217, Nr 41, poz. 281 oraz z 1953 r. Nr 33, poz. 138 i Nr 45, poz. 218).

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze zachowują moc do czasu wydania nowych na podstawie niniejszego rozporządzenia, o ile nie są z nim sprzeczne.

§ 58. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skupu i innym zainteresowanym ministrom.

§ 59. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz